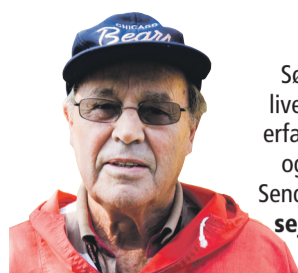

::: WEEKEND

Søsiden er for alle med interesse for livet til søs. Spalterne bestyres af den erfarne sejler Hans Villund, Fredericia, og bringes omtrent hver anden uge. Send gerne tips og klubmeddelelser til sejlsport@vejleamtsfolkeblad.dk

::: SØSIDEN

Bent Düing de Jong ved den isfyldte Fredericia Lystbådehavn, som han nu får ansvaret for.

Ny havnefoged i Fredericia

Mange søgte det ledige job som havnefoged

Efter at Knud Andersen, der har været havnefoged i lystbådehavnen i flere end 14 år, havde meddelt bestyrelsen i sejlkлубberne, at nu ønskede han at gå på pension, har stillingen som havnefoged været annonceret ledig.

Bestyrelsen i FFL (Foreningen Fredericia Lystbådehavn) fik ganske mange ansøgninger, hvilket nok ikke mindst skyldes de mange arbejdsløse der pt. er i Fredericia, har nu ansat Bent Düing de Jong som ny havnefoged, med tiltrædelse d. 1. marts.

Det fremmedklingende navn til trods, er Bent pæredansk, opvokset i Kolding, og nu bosat i Taulov. Det fremmedklingende navn stammer fra hans kone, der er hollandsk født. Den ny havnefoged er 42 år, uddannet tømrer, hvor han i en årække har været byggeleder

indenfor branchen.

Bent har sejlet siden han var 12 år, både tursejlad og kapsejlad, og agter forsat at dyrke sin interesse for sejlsporten. Han har en 39 fods Benetau, som dog er beliggende i Kolding, men han håber at få plads til den i Fredericia.

På grund af den store ombygning af Fredericia Lystbådehavn, vil der i de kommende år blive stillet helt specielle krav til havnefogeden. Under ombygningen må der nødvendigvis blive en del omrokering af både, og når de nye broer er på plads, der går nok et par år, bliver der igen en omfordeling af bådepladser. Den ny havnefoged har udtalt, at han glæder sig til at være med til at etablere og præge den nye havn.

::: SØSIDEN

Danmarks sejlede kulturarv er trængt økonomisk

AF PALLE MOGENSEN
Skipper, Jensine

Jagten Jensine er Danmarks ældste træskib under sejl. Bygget i 1852 i Ålborg hos bådebygger J.W. Riis med sydfynske former – formentligt fordi skibsbygmesteren var fra Fyn. Jensine blev leveret til en reder på Læsø og var på daværende tidspunkt det største fragtskib på Læsø. For at sætte alderen i relief er navnkundige Fregatten Jylland en årsunge – bygget 1860.

Omflakkende tilværelse

Jensine levede en omflakkende tilværelse i småskibsfarten og havde sin længste stationære periode som pæreskude på Langeland – hjemmehørende i Lohals. Fra 1852 til 1923 skete al fremdrift via sejlføring – og moderne tider indtraf først 1923 med både motor og mindre styrehus.

Æraen som fragtskib afsluttedes i 1960, hvorefter forskellige projekter og ejere havde store planer om at føre skibet tilbage til det oprinde-

lige – uden at nogle af disse dog lykkedes. I en noget misrøgtet stand og lagt op i Københavns Havn købte Skibslaget Jensine af en marskandiser for 10.000 kr. i 1970. Haderslev blev nået i påsken 1971, og man gik straks i gang med restaureringen og udtalte sig optimistisk til pressen: "At det nu blot drejede sig om at skaffe 50.000 kr. og frivillig arbejdskraft i et par år, så ville Jensine være klar til at tage på sit første togt." For at gøre en lang historie kort tog det 6 år og kostede kr. 300.000 og skibet var igen sejlede i 1976.

Skibslaget Jensine er en forening omkring skibet og alt foregår ved frivillig arbejdskraft, og alle betaler kontingent ligesom der betales for ugesejladserne. Arbejdet er organiseret efter helt fast årsplan og afvikles efter samme koncept år efter år. Om vinteren pakket ind i telt ved kajen, i påsken på bedding for rengøring, reparationer og maling, derefter 2 yderligere week-ends for maling og andet forefaldende arbejde og i bededagene rigge op med sejl og andet udstyr, således der er klar til sejlads frem til primo oktober, hvor alt rigges af og teltet monteres igen.

Otte skippere

Besætningen udgør op til 12 personer med en uddannet skipper og bedstemand. Der er p.t. 8 skippere, hvoraf 3 er bosiddende i Fredericia, og som for øvrigt har været med i projektet fra starten. Underlagt skibstilsynet er der selvfølgelig alt nødvendigt og påkrævet sikkerhedsudstyr ombord.

Der sejles normalt hver week-end og ferier – i sommerperioden afvikles 7 – 8 ugetogter med foreningens medlemmer som efterhånden er godt bekendt med de danske farvande og havne. Herunder besøges ofte Fredericia havn, hvor den jævnligt henligger i

Hvem nyder ikke at se de store sejl på havet og nostalgien når de ligger langs kaj rundt om i kongeriget

PALLE MOGENSEN

Palle og Jette Mogensen er med i skibslaget bag Jensine. Her er de fotografet ved afslutningen af et sommertogt.

Gl. Havn i perioder. Det er i øvrigt en fornøjelse at ligge der og en meget velvillig indstilling fra havnens side. Samtidig øger det opmærksomheden på havnen, når sådanne skibe ligger til kaj, hvilket kan ses på den øgede trafik omkring Gl. Havn.

Når man siger gamle, bevaringsværdige skibe kommer man ikke uden om det økono-

miske aspekt.

Dyrt at holde skibene i drift

Det er meget dyrt at holde sådanne skibe i drift og det er en sikker vej til drift og det er en sikker vej til drift. I 2005 var Jensines fremskredne aldring årsag til en omfattende restaurering, hvor tre private fonde og skibsbevaringsfonden finansierede dette, idet

træskib under sejl

Det ser flot ud, når de store gamle sejlskibe gæster de danske havne. Her er Jensine fotograferet i Fredericia. □ Arkivfoto: Peter Honoré

der ikke er konsolidering i driften til sådanne hovedrenoveringer. Og omkring dette burde skibsbevaringsfonden tilføres betydeligt større beløb for at Danmarks sejlende kulturarv kan bevares i Danmark – og ikke forsvinder til udlandet. Til støtte for vedligehold af flåden af bevaringsværdige skibe (hvoraf der fin-

des p.t. 185) tilføres fonden årligt max. 5 mio, hvilket mange finder er alt for lidt.

Tilføres yderligere midler kan også vore tilbageværende små træskibsværfter få en tiltrængt saltvandsindsprøjtning i form af renoveringsarbejder og arbejdspladser. Uden at kende tallet er det sikkert, at tilskud til fredede

bygninger, naturparker, museer m.v. er procentuelt og beløbsmæssigt væsentligt større.

Der kan ikke gøres for meget for at bevare vores sejlende kulturarv – og hvem nyder ikke at se de store sejl på havet og nostalgien når de ligger langs kaj rundt om i kongeriget.

Det er meget dyrt at holde sådanne skibe i drift og det er en sikker vej til armod.

PALLE MOGENSEN